

Luna

Danab

Luna trece-ncet sfioasă
Peste-a nopții feerie,
Raza ei cea maiestoașă
Te cuprinde-n reverie...

Stelele sclipesc și cântă
Bat din palme tot mereu,
Bucuria lor se-avântă
Spre Tronul lui Dumnezeu...

Ele-și pregătesc cântarea
Când începe-o nouă zi...
Iar în noapte, adunarea
Lor, incepe-a glăsui...

Cântă-n fiorul Iubirii
Bucuria cea de Sus..
Despre clipa răstignirii
Și-nvierii lui Isus...

Despre biruința dată
Prin jertfirea din calvar
Cum prin Har, al nostru Tată
Ne-a dat Mantuirea-n dar!

Iar în jur este tăcere..
Doar un porumbel, zburând
Peste clipe efemere,
Strigă-ntr-una: "În curând,

Zarea-n cer se va deschide
Și va fi o nouă zi..
De pământ vă veți desprinde
Voi, ai Domnului copii...

Pregătiți-vă într-una
Noaptea, curând s-a sfârși
Cerul,soarele și luna
În curând, nu vor mai fi...

Va fi doar o Dimineată
Sfântă, plină de splendori...
Când în clipa cea măreață

El va reveni pe nori...

Toate glăsuiesc în lume...
Toate spun că va veni,
Cel care va da un Nume
Și un loc în veșnicii!"

Oare-ți pregătești tu viața
Pentru-acea Măreață, Zi,
Sau mai guști cumva dulceața
Lumii.. fără-a te trezi...?

02.07.2015